

- Това са ромеите! - извика деспот Борил - Защо не признават вече българския цар за свой повелител като си имат свои? Ласкарис в Никея, Врана в Цариград, а ето сега и Аспиета! Това е добре дошло за латинците! А можеби заедно са я скроили тая работа!

Всички извърнаха ~~всички~~ отново очи към вратата. Войводата Богдан, началник на Царевецката крепост, се втурна като хала.

- Научихте ли?

- Знаем вече! - каза деспот Борил - Гърците се отметнали от съюза с Иваница!

- Нищо не знаете! - извика Богдан - Пристигнаха беханци от Филиповград... Страшно нещо! Латини и ромеи заедно почнали да горят българските селища, избивали нашите богомили и бесели главатарите им! *Какво ^{матез} ~~матез~~ не рикнеше дуня?*

- За какво сме им вече на ромеите? - каза отново Борил - Нали сложихме бойната сила на латинците? Сега може да ни ритнат! В Търново и в Константиновград стоят папски примаси... А тук, за примикър на палата Иваница назначи Константин ^{Терник} ~~Терник~~! Бившият логотет на дрома в Цариград! Пък жена му стана първа горнична на царицата!

Изведнъж всички замлъкнаха. В оръжейната беше влязъл Константин ^{орник} ~~Терник~~, бледен като платно. Той почувствува хладината с която го посрещнаха и ~~всички~~ смутено наведе глава.

- Вече не може да се търпи повече! Иваница ни докара до това страшно положение! Ето ти ползата от папата и съюза с ромеите! - извика боляр Николица. Изведнъж той пресече думите си и остана като закован на мястото си. На прага бяха застанали войводите Коча и Радул.

- Царят пристигна!

Страшна тишина натежа във въздуха. Думите на Радул прозвучаха като удари с меч.